

йте да го убіемъ, но да го хвърлимъ въ една дѣлбо-
ка яма.“ Защото Рубанъ имаше намѣреніе да дойде
прѣзъ нощъ и да го извади отъ тази яма. Когато
обаче той бѣше тѣргналъ отъ тамо, Яковитѣ сынове
видѣхъ, че идѣтъ търговци, които отивахъ за Еги-
петъ; тѣ извадихъ Јосифа изъ ямѣтъ, и го прода-
дохъ на тѣзи търговци за да имъ бѣде робъ. Вечеръ-
та когато дойде Рубанъ за да избави Јосифа, той ся
много наскѣрби като го ненайде никѣкъ, и плака.
Братіята му зехъ дрѣхѣтъ на Јосифа, и като ъхъ отъ-
свадемъ накрѣвавихъ, испратихъ ъхъ на Якова, който
повѣрва, че дивъ нѣкой звѣръ ѣе разкѣсалъ Јосифа, и
туй го много нажали.

ВЪЛКАНА.

Трѣбва ли да вѣрваме сънищата, драга моя
пріятелко?

УЧИТЕЛКА.

Не, драга моя, туй ѣе най-голяма глупость на
свѣта. Истина ѣе че Богъ ся ѣе послужвалъ нѣколко
пѣти отъ сънища за да открыва своѣтъ волю на
служитѣ си; но ный не сме доста добри, та да ся
надѣваме на такыва милости. Слѣдователно туй ѣе
твърдѣ рѣдко, и не ся ѣе случвало, освенъ въ случай
отъ много голѣмъ важность.

ЕЛЕНА.

Азъ познавамъ, драга моя пріятелко, една жен-
щурѣ, която тѣкува сънищата на секого; тя раз-
влачи още и бобъ на софрѣтъ, и сетиѣ изяснява
чрѣзъ този развлѣченъ бобъ и казва на пріятелкитѣ
си сичко, що има да имъ ся случи. Азъ могъ да ви
ѣхъ кажѣ, и да ѣхъ познаете, тя ѣе онази Гена у Варо-
ша, която